

Súd: Okresný súd Košice II
Spisová značka: 18C/7/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7213208411
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 04. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Alena Miková
ECLI: ECLI:SK:OSKE2:2014:7213208411.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Košice II sudkyňou JUDr. Alenou Mikovou vo veci žalobcu: S. U., H..U., L. X, X., N.: XXXXXXXX, zastúpeného JUDr. Helenou Strachotovou, advokátom so sídlom Hviezdoslavova 7, 036 01 Martin, proti Ž. V. W. B.. X. X. XXXX, B. X. W. X W. tč. na neznámom mieste zastúpenej opatrovníkom JUDr. Petrou Valúchovou, zamestnankyňou Okresného súdu Košice I v konaní o zaplatenie XXX,XX eur s prísl.

rozhodol:

Žalovaná je povinná zaplatiť žalobcovi sumu XXX,XX eur s úrokmi z omeškania vo výške 8,75% z dlžnej sumy ročne od 16.4.2013 až do zaplatenia, všetko do 15 dní odo dňa právoplatnosti rozhodnutia.

Žaloba sa v prevyšujúcej časti nároku zamietla.

Žalovaná je povinná nahradiť žalobcovi trovy konania vo výške XX,XX eur predstavujúce trovy zaplateného súdneho poplatku XX,XX eur a trovy právneho zastúpenia XX,XX Q., všetko v prospech zástupcu žalobcu v lehote do 15 dní odo dňa právoplatnosti rozhodnutia.

odôvodnenie:

Žalobca návrhom zo dňa 17.4.2013 žiadal, aby súd uložil žalovanej povinnosť na zaplatenie sumy XXX,XX Q., Ú. Z. Ú. XX% G. Z. U. XXX,XX Q. C. X. XX. XXXX J. Z. H. Ú. Z. C. X,XX% G.B. Z. U. XXX,XX eur od 5.

-2-

18C 7/2014-66

11. 2012 až do zaplatenia. Závazok žalovanej vyplýval zo zmluvy o poskytnutí viazaného spotrebiteľského úveru zo dňa 22. 4. 2012, poskytnutého na nákup tovaru. Žalovaná sa zaviazala úver uhradiť v 12. mesačných splátkach vo výške XX,XX Q. L. XX.X.XXXX. S. O. T. Z. U. XXX,XX Q., Z. W. L. Ú. Č. XXX,XX Q. H. Ú. XXX,XX Q.. Ž. Š. Ž. D. Č. H. B. Ú. XXX,XX Q. H. J. Z. Ú. XX,XX Q. P. Z. U. U. P. U. H. C.X. XXXX. G. Ú. U. X. J. B. XX%. Ž. B. H. Y. U., L. Ž. C. Z. J. X. XX.XXXX oznámil žalovanej predčasnú splatnosť úveru, ktorá nastala ku dňu 5. 11. 2012.

Žalovaná sa zdrzuje na neznámom mieste, preto jej bol v konaní ustanovený opatrovník v súlade s ust. § 29 Obč. súd. por.. Opatrovník sa k žalobe nevyjadril.

Zmluva o spotrebiteľskom úvere podpísaná účastníkmi konania dňa 22. 4. 2012 obsahovala ustanovenia o spotrebiteľskom úvere vo svojej časti I. (časť II. obsahovala ustanovenia o revolvingovom úvere a platobných službách, ktorá nemá žiadnu logickú a obsahovú súvislosť s časťou I, a nebola ani predmetom sporu.) Podľa ich obsahu žalovanej bol poskytnutý viazaný spotrebiteľský úver vo výške XXX,XX Q., B. W. X. B. O. H. U. P. S. Z. P. Ú. Ú. T. X. D. XX-N. T.T. U. XX,XX Q. P. J. XX. J. P. T., L. XX.X.XXXX H. W. XX.X.XXXX. S. U., W. T. Ž. Z. Č. XXX,XX Q.. D. Y. G. XX,XX%, Ú. U. XX%, úver mal byť bez poplatkov a poskytnutý bezhotovostne poukázaním finančných prostriedkov predajcovi.

Zmluva účastníkov konania sa vzhľadom na postavenie zmluvných strán a predmet plnenia riadi ustanoveniami o spotrebiteľských zmluvách (§ 52 a nasl. Obč. zák.), ako aj zák.č. 129/2010 o spotrebiteľských úveroch, iných úveroch a pôžičkách. Žalobca je v záväzkovom vzťahu podnikateľským subjektom-dodávateľom, žalovaná spotrebiteľom.

Podľa ust. § 52 Obč. zák., spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa ust. §1 ods. 2 zák.č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

Vychádzajúc z obsahových náležitostí zmluvy o spotrebiteľskom úvere, keď podstatou záväzkového vzťahu je reálne poskytnutie finančných prostriedkov, nie záväzok ich poskytnúť, pričom zmluva upravovala možnosť vrátiť finančné prostriedky bezúročne, išlo o zmluvu založenú na poskytnutí finančných prostriedkov žalovanej formou pôžičky podľa ust. § 657 Obč. zák., na účely kúpy tovaru z viazaného spotrebiteľského úveru. Za zmluvu o viazanom spotrebiteľskom úvere sa v zmysle ust. § 15 zák.č. 129/2010 Z. z. považuje taká zmluva o spotrebiteľskom úvere, v ktorej sa dojednáva spotrebiteľský úver výhradne na financovanie zmluvy o kúpe konkrétneho tovaru alebo poskytnutí konkrétnej služby, pričom tieto dve zmluvy tvoria obchodný celok. Cenu tovaru XXX,XX eur žalobca uhradil predajcovi Electro World s.r.o. dňa 27. 4. 2012.

Poskytnuté finančné prostriedky mala žalovaná vrátiť s úrokmi 49% ročne. Pri peňažnej pôžičke možno dohodnúť úroky (§658 Obč. zák.), ktoré predstavujú náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom (§2 písm. g/ zák.č. 129/10 Z.z.). Výška úrokov musí zodpovedať charakteru zmluvného vzťahu a neprekračovať mieru úrokovej sadzby v obdobných prípadoch. Zo štatistických údajov Národnej banky Slovenska (www.nbs.sk-statistickeudaje) vyplýva, že úroky pre spotrebiteľské úvery pri dohodnutej dobe splatnosti 12 mesiacov sa pohybovali v bankovom sektore na úrovni 8%- 13%. Aj keď v prípade nebankových subjektov je možné považovať za prípustnú aj dohodu o vyšších úrokoch, takáto dohoda sa nesmie priečiť zásadám poctivého obchodného styku (§ 265 Obch. zák.), ani dobrým mravom (§3 Obč.zák.). Hodnota úrokov zo spotrebiteľského úveru vo výške 49%, predstavuje viac ako trojnásobné prevýšenie obvyklej úrokovej sadzby, a znamená ničím nezodpovedané získavanie majetkového prospechu na úkor spotrebiteľa, ktorý úver využíva práve z dôvodu nedostatku hotovostných peňazí. Takáto dohoda je aj zjavným zneužitím dominantného postavenia dodávateľa pri vzniku zmluvy, keďže spotrebiteľ výšku úrokov žiadnym spôsobom neovplyvňuje, a tieto sú uvedené priamo v predtlačí zmluvy. Dohodu o úrokoch z omeškania súd preto vyhodnotil ako neplatnú, podľa ust. § 39 Obč. zák., podľa ktorého neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho

obchádza alebo sa prieči dobrým mravom. Žalobca má z dôvodov neplatnosti dohody o úrokoch, právo len na vrátenie toho, čo skutočne žalovanej poskytol.

Pre úplnosť súd uvádza, že v zmysle ust. § 9 ods. 2 písm. h/ zák.č. 129/10 Z.z. podstatnou náležitosťou zmluvy o viazanom spotrebiteľskom úvere, je tiež opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva vzťahuje. V prípade, ak tento údaj v zmluve o spotrebiteľskom úvere absentuje, úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov (§ 11 ods. 1, písm.a/zák.č. 129/10 Z.z.). Na zmluve účastníkov konania je v záhlaví tejto zmluvy, mimo časti I. zmluvy, drobným písmom označený tovar ako „PC“. Takýto spôsob opisu tovaru súd nepovažuje za zodpovedajúci zmyslu a účelu zákona, keďže neumožňuje individualizáciu tovaru, čo súd vyhodnotil, ako by v zmluve opis tovaru vôbec nebol. Aj pre nedostatok podstatných náležitostí zmluvy, by žalobcovi nevzniklo v zmysle zákona právo na úroky zo spotrebiteľského úveru.

Podľa výpisu z úverového účtu žalovanej, na splnenie dlhu neuhradila žiadnu čiastku. Žalovaná je preto v omeškaní s vrátením peňažného dlhu v sume XXX,XX eur, z ktorého plnenia je tiež povinná na zaplatenie úrokov z omeškania podľa ust. § 517 ods. 1, 2 Obč. zák.. Podľa uvedeného zákonného ustanovenia, ak je dlžník v

-4-

18C 7/2014-68

omeškaní s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo popri plnení aj na úroky z omeškania.

Žalobca určil splatnosť celého dlhu ku dňu 5. 11. 2012, od ktorého dňa tiež žiadal priznať úroky z omeškania. Splatnosť dlhu určil oznámením z 9. 11. 2012 s odkazom na časť 3. zmluvy "spoločné ustanovenia", kde v bode 4.1 je upravené právo žalobcu vyhlásiť mimoriadnu splatnosť úveru, pre prípad, že žalovaná nespláca úver riadne a včas. Podľa ust. § 565 Obč. zák., ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky. Podľa ust. § 53 ods.9 Obč. zák. Ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

Žalobca svoj nárok na predčasnú splatnosť pohľadávky neuplatnil v súlade s ust. § 53 ods. 9 Obč. zák., preto sa žalovaná dostala do omeškania s úhradou celého dlhu až po splatnosti poslednej splátky. Splatnosť poslednej splátky dlhu bola určená na deň 15. 4. 2013, odo dňa nasledujúceho je žalovaná v omeškaní s plnením svojho záväzku a žalobcovi patrí právo na úroky z omeškania vyplývajúce z nar. vl. č. 87/95 Z.z. v platnom znení.

Výška úrokov z omeškania sa podľa ust. §10c nar. vl. č. 87/95 Z.z. spravuje ust. § 3 citovaného nariadenia v znení platnom do 31. 1. 2013, a predstavuje hodnotu základnej úrokovej sadzby ECB platnej k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu zvýšenej o 8% percentuálnych bodov. To v danom prípade činí 8,75% ročne (0,75%+8%).

V rozsahu, v ktorom bol nárok žalobcu uplatnený v rozpore so zákonom, bola žaloba zamietnutá.

O trovách konania súd rozhodol podľa ust. § 142 ods. 2 Obč. súd. por. , podľa ktorého, ak má účastník vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov pomerne rozdelí prípadne vysloví, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania. V danom prípade bol žalobca neúspešný v 17% svojho nároku, čo súčasne predstavuje úspech na strane žalovanej. Pri zohľadnení pomeru úspechu (83%) a neúspechu v spore (17%), žalobcovi patrí právo na náhradu trov v rozsahu 66% vzniknutých trov konania. Zástupca žalobcu si uplatnil právo na náhradu trov právneho zastúpenia za tri úkony právnej služby - prevzatie vecí, podanie žaloby, podanie vo veci samej zo 16. 4. 2014. V podaní vo veci zo dňa 16. 4. 2014 žalobca na výzvu súdu špecifikoval svoj nárok, ktorý je predmetom sporu, a to aj sčasti odlišne od žaloby (v žalobe tvrdil nárok zo zmluvnej pokuty), keď zo žaloby a jej príloh tieto skutočnosti nevyplývali. V uvedenom podaní teda žalobca uviedol len tie tvrdenia, ktoré už mali byť predmetom žaloby, preto mu

za tento úkon právnej služby trovy právneho zastúpenia nepatria. V zhode s ust. vyhl. č. 655/04 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov, zást. žalobcu vzniklo právo na náhradu trov právneho zastúpenia za dva úkony právnej služby (prevzatie veci, žaloba) v hodnote jedného úkonu á XX,XX Q., B. L. P. W. W. Ú. L. L. Á. X,XX Q.. Odmena právneho zástupcu 91,98 eur (XxXX,XX€,Xx X,XX€), W. Y. L. J. X. L. D.. §. XX P.. Č.. XXX/XX Z..Z.. Z.Á. C. XX% J. (XX,XX€). S. O. Z. L. U. XXX,XX Q.. Ž.

-5-

18C 7/2014-69

vznikli trovy konania aj v súvislosti so zaplatením súdneho poplatku za podanie žaloby vo P. XX Q.. S prihliadnutím na pomer úspechu žalobcu v spore (66%), jeho právo na náhradu trov konania zodpovedá v časti náhrady súdneho poplatku U. XX,XX Q. H. P. Č. O. L. Z. U. XX,XX Q..

Poučenie:

18C 7/2014-65

7213208411

R O Z S U D O K

V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Košice II sudkyňou JUDr. Alenou Mikovou vo veci žalobcu: CETELEM SLOVENSKO, a.s., Panenská 7, Bratislava, IČO: 35787783, zastúpeného JUDr. Helenou Strachotovou, advokátom so sídlom Hviezdoslavova 7, 036 01 Martin, proti žalovanej Helene Klárovej nar. 2. 5. 1959, naposledy bytom Krakovská 7 Košice tč. na neznámom mieste zastúpenej opatrovníkom JUDr. Petrou Valúchovou, zamestnankyňou Okresného súdu Košice I v konaní o zaplatenie 573,42 eur s prísl.

r o z h o d o l :

Žalovaná je povinná zaplatiť žalobcovi sumu 476,98 eur s úrokmi z omeškania vo výške 8,75% z dlžnej sumy ročne od 16.4.2013 až do zaplatenia, všetko do 15 dní odo dňa právoplatnosti rozhodnutia.

Žaloba sa v prevyšujúcej časti nároku zamietá.

Žalovaná je povinná nahradiť žalobcovi trovy konania vo výške 95,29 eur predstavujúce trovy zaplateného súdneho poplatku 22,44 eur a trovy právneho zastúpenia 72,85 eur, všetko v prospech zástupcu žalobcu v lehote do 15 dní odo dňa právoplatnosti rozhodnutia.

O d ť o v o d n e n i e

Žalobca návrhom zo dňa 17.4.2013 žiadal, aby súd uložil žalovanej povinnosť na zaplatenie sumy 573,42 eur, úrokov z úveru 49% ročne zo sumy 476,98 eur od 5. 11. 2012 do zaplatenia a úrokov z omeškania 8,75% ročne zo sumy 573,42 eur od 5.

11. 2012 až do zaplataenia. Závazok žalovanej vyplýval zo zmluvy o poskytnutí viazaného spotrebiteľského úveru zo dňa 22. 4. 2012, poskytnutého na nákup tovaru. Žalovaná sa zaviazala úver uhradiť v 12. mesačných splátkach vo výške 51,07 eur počnúc 15.5.2012. Celkovo tak mala zaplatiť sumu 612,84 eur, z ktorej poskytnutý úver činil 476,98 eur a úroky 135,86 eur. Žalobca špecifikoval žalobou uplatnenú čiastku ako neuhradený úver 476,98 eur a dlžné zmluvné úroky 96,44 eur vyčíslených zo splátok splatných v septembri a októbri 2012. Ročná úroková sadzba bola dohodnutá na 49%. Žalovaná neuhradila ani jednu splátku, preto žalobca oznámením zo dňa 9. 11.2012 oznámil žalovanej predčasnú splatnosť úveru , ktorá nastala ku dňu 5. 11. 2012.

Žalovaná sa zdržuje na neznámom mieste, preto jej bol v konaní ustanovený opatrovník v súlade s ust. § 29 Obč. súd. por.. Opatrovník sa k žalobe nevyjadril.

Zmluva o spotrebiteľskom úvere podpísaná účastníkmi konania dňa 22. 4. 2012 obsahovala ustanovenia o spotrebiteľskom úvere vo svojej časti I. (časť II. obsahovala ustanovenia o revolvingovom úvere a platobných službách, ktorá nemá žiadnu logickú a obsahovú súvislosť s časťou I, a nebola ani predmetom sporu.) Podľa ich obsahu žalovanej bol poskytnutý viazaný spotrebiteľský úver vo výške 476,98 eur, na kúpu bližšie nešpecifikovaného tovaru alebo služby v cene zodpovedajúcej výške úveru. Úver mal byť uhradený 12-imi mesačnými splátkami 51,07 eur vždy do 15. dňa v mesiaci, počnúc 15.5.2012 a končiac 15.4.2013. Celková suma, ktorú mala žalovaná zaplatiť činila 612,84 eur. Uvedená je RPMN 61,65%, úroková sadzba 49%, úver mal byť bez poplatkov a poskytnutý bezhotovostne poukázaním finančných prostriedkov predajcovi.

Zmluva účastníkov konania sa vzhľadom na postavenie zmluvných strán a predmet plnenia riadi ustanoveniami o spotrebiteľských zmluvách (§ 52 a nasl. Obč. zák.), ako aj zák.č. 129/2010 o spotrebiteľských úveroch, iných úveroch a pôžičkách. Žalobca je v záväzkovom vzťahu podnikateľským subjektom-dodávateľom, žalovaná spotrebiteľom.

Podľa ust. § 52 Obč. zák., spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa ust. §1 ods. 2 zák.č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

Vychádzajúc z obsahových náležitostí zmluvy o spotrebiteľskom úvere, keď podstatou záväzkového vzťahu je reálne poskytnutie finančných prostriedkov, nie záväzok ich poskytnúť, pričom zmluva upravovala možnosť vrátiť finančné prostriedky bezúročne, išlo o zmluvu založenú na poskytnutí finančných prostriedkov žalovanej formou pôžičky podľa ust. § 657 Obč. zák., na účely kúpy tovaru z viazaného spotrebiteľského úveru. Za zmluvu o viazanom spotrebiteľskom úvere sa v zmysle ust. § 15 zák.č. 129/2010 Z. z. považuje taká zmluva o spotrebiteľskom úvere, v ktorej sa dojednáva spotrebiteľský úver výhradne na financovanie zmluvy o kúpe konkrétneho tovaru alebo poskytnutí

konkrétnej služby, pričom tieto dve zmluvy tvoria obchodný celok. Cenu tovaru 476,98 eur žalobca uhradil predajcovi Electro World s.r.o. dňa 27. 4. 2012.

Poskytnuté finančné prostriedky mala žalovaná vrátiť s úrokmi 49% ročne. Pri peňažnej pôžičke možno dohodnúť úroky (§658 Obč. zák.), ktoré predstavujú náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom (§2 písm. g/ zák.č. 129/10 Z.z.). Výška úrokov musí zodpovedať charakteru zmluvného vzťahu a neprekračovať mieru úrokovej sadzby v obdobných prípadoch. Zo štatistických údajov Národnej banky Slovenska (www.nbs.sk-statistickéudaje) vyplýva, že úroky pre spotrebiteľské úvery pri dohodnutej dobe splatnosti 12 mesiacov sa pohybovali v bankovom sektore na úrovni 8%- 13%. Aj keď v prípade nebankových subjektov je možné považovať za prípustnú aj dohodu o vyšších úrokoch, takáto dohoda sa nesmie priečiť zásadám poctivého obchodného styku (§ 265 Obch. zák.), ani dobrým mravom (§3 Obč.zák.). Hodnota úrokov zo spotrebiteľského úveru vo výške 49%, predstavuje viac ako trojnásobné prevýšenie obvyklej úrokovej sadzby, a znamená ničím nezodpovedané získavanie majetkového prospechu na úkor spotrebiteľa, ktorý úver využíva práve z dôvodu nedostatku hotovostných peňazí. Takáto dohoda je aj zjavným zneužitím dominantného postavenia dodávateľa pri vzniku zmluvy, keďže spotrebiteľ výšku úrokov žiadnym spôsobom neovplyvňuje, a tieto sú uvedené priamo v predtlačí zmluvy. Dohodu o úrokoch z omeškania súd preto vyhodnotil ako neplatnú, podľa ust. § 39 Obč. zák., podľa ktorého neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom. Žalobca má z dôvodov neplatnosti dohody o úrokoch, právo len na vrátenie toho, čo skutočne žalovanej poskytol.

Pre úplnosť súd uvádza, že v zmysle ust. § 9 ods. 2 písm. h/ zák.č. 129/10 Z.z. podstatnou náležitosťou zmluvy o viazanom spotrebiteľskom úvere, je tiež opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva vzťahuje. V prípade, ak tento údaj v zmluve o spotrebiteľskom úvere absentuje, úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov (§ 11 ods. 1, písm.a/zák.č. 129/10 Z.z.). Na zmluve účastníkov konania je v záhlaví tejto zmluvy, mimo časti I. zmluvy, drobným písmom označený tovar ako „PC“. Takýto spôsob opisu tovaru súd nepovažuje za zodpovedajúci zmyslu a účelu zákona, keďže neumožňuje individualizáciu tovaru, čo súd vyhodnotil, ako by v zmluve opis tovaru vôbec nebol. Aj pre nedostatok podstatných náležitostí zmluvy, by žalobcovi nevzniklo v zmysle zákona právo na úroky zo spotrebiteľského úveru.

Podľa výpisu z úverového účtu žalovanej, na splnenie dlhu neuhradila žiadnu čiastku. Žalovaná je preto v omeškaní s vrátením peňažného dlhu v sume 476,98 eur, z ktorého plnenia je tiež povinná na zaplatenie úrokov z omeškania podľa ust. § 517 ods. 1, 2 Obč. zák.. Podľa uvedeného zákonného ustanovenia, ak je dlžník v

-4-

18C 7/2014-68

omeškaní s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo popri plnení aj na úroky z omeškania.

Žalobca určil splatnosť celého dlhu ku dňu 5. 11. 2012, od ktorého dňa tiež žiadal priznať úroky z omeškania. Splatnosť dlhu určil oznámením z 9. 11. 2012 s odkazom na časť 3. zmluvy “spoločné ustanovenia“, kde v bode 4.1 je upravené právo žalobcu vyhlásiť mimoriadnu splatnosť úveru, pre prípad, že žalovaná nespláca úver riadne a včas. Podľa ust. § 565 Obč. zák., ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky. Podľa ust. § 53 ods.9 Obč. zák. Ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

Žalobca svoj nárok na predčasnú splatnosť pohľadávky neuplatnil v súlade s ust. § 53 ods. 9 Obč. zák., preto sa žalovaná dostala do omeškania s úhradou celého dlhu až po splatnosti poslednej splátky. Splatnosť poslednej splátky dlhu bola určená na deň 15. 4. 2013, odo dňa nasledujúceho je žalovaná v omeškaní s plnením svojho záväzku a žalobcovi patrí právo na úroky z omeškania vyplývajúce z nar. vl. č. 87/95 Z.z. v platnom znení.

Výška úrokov z omeškania sa podľa ust. §10c nar. vl. č. 87/95 Z.z. spravuje ust. § 3 citovaného nariadenia v znení platnom do 31. 1. 2013, a predstavuje hodnotu základnej úrokovej sadzby ECB platnej k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu zvýšenej o 8% percentuálnych bodov. To v danom prípade činí 8,75% ročne (0,75%+8%).

V rozsahu, v ktorom bol nárok žalobcu uplatnený v rozpore so zákonom, bola žaloba zamietnutá.

O trovách konania súd rozhodol podľa ust. § 142 ods. 2 Obč. súd. por. , podľa ktorého, ak má účastník vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov pomerne rozdelí prípadne vysloví, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania. V danom prípade bol žalobca neúspešný v 17% svojho nároku, čo súčasne predstavuje úspech na strane žalovanej. Pri zohľadnení pomeru úspechu (83%) a neúspechu v spore (17%), žalobcovi patrí právo na náhradu trov v rozsahu 66% vzniknutých trov konania. Zástupca žalobcu si uplatnil právo na náhradu trov právneho zastúpenia za tri úkony právnej služby - prevzatie vecí, podanie žaloby, podanie vo veci samej zo 16. 4. 2014. V podaní vo veci zo dňa 16. 4. 2014 žalobca na výzvu súdu špecifikoval svoj nárok, ktorý je predmetom sporu, a to aj sčasti odlišne od žaloby (v žalobe tvrdil nárok zo zmluvnej pokuty), keď zo žaloby a jej príloh tieto skutočnosti nevyplývali. V uvedenom podaní teda žalobca uviedol len tie tvrdenia, ktoré už mali byť predmetom žaloby, preto mu za tento úkon právnej služby trovy právneho zastúpenia nepatria. V zhode s ust. vyhl. č. 655/04 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov, zást. žalobcu vzniklo právo na náhradu trov právneho zastúpenia za dva úkony právnej služby (prevzatie vecí, žaloba) v hodnote jedného úkonu á 38,18 eur, náhrada paušálnych výdavkov ku každému úkonu právnej pomoci á 7,81 eur. Odmena právneho zástupcu 91,98 eur (2x38,18€,2x 7,81€), ktorý je platiteľom DPH bola podľa ust. § 18 vyhl. č. 655/04 Z.z. zvýšená o 20% DPH (18,40€). Celkovo trovy zastúpenia predstavovali sumu 110,38 eur. Žalobcovi

-5-

18C 7/2014-69

vznikli trovy konania aj v súvislosti so zaplatením súdneho poplatku za podanie žaloby vo výške 34 eur. S prihliadnutím na pomer úspechu žalobcu v spore (66%), jeho právo na náhradu trov konania zodpovedá v časti náhrady súdneho poplatku sume 22,44 eur a v časti trov právneho zastúpenia sume 72,85 eur.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní od doručenia na Krajský súd v Košiciach, prostredníctvom Okresného súdu Košice II, v troch vyhotoveniach. V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha. Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní od doručenia na Krajský súd v Košiciach, prostredníctvom Okresného súdu Košice II, v troch vyhotoveniach. V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha. Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,

b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,

c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,

d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,

e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),

f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Rozsah, v a kom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže

odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie. /§ 205 ods.

2, 3 OSP/.